

heller ikke bliver fuldt skattepligtig her i landet, idet han enten stadig vil være undergivet fuld skattepligt til fremmed stat eller vil have opholdt sig i udlandet de seneste 4 år. Skulle den pågældende ikke være fuldt skattepligtig til fremmed stat, og har han endvidere indenfor de seneste 4 år opholdt sig her i landet, fører formuleringen af § 1, nr. 1, for så vidt til, at han bliver fuldt skattepligtig for tiden fra bosættelsen og indtil der — stadig forudsat, at han ikke har taget ophold her i landet — er forløbet 4 år fra afslutningen af det tidligere ophold her i landet. Denne følge af bestemmelsen i § 1, nr. 1, er ikke rimelig, og det er derfor i § 7 foreslået, at skattepligten for en person, der erhverver bopæl uden samtidigt at tage ophold her i landet, først indtræder, når han tager ophold her i landet.

Personer, der uden at bosætte sig her i landet, opholder sig her i et tidsrum af mindst 6 måneder, bliver efter forslaget § 8, stk. 1, fuldt skattepligtige fra begyndelsen af opholdet her i landet at regne. Dette må anses for det naturligeste, når skatten skal svares af den løbende indtægt. Efter forslaget § 1, nr. 2, er det opholdet som sådant, der begrunder den fulde skattepligt, og den (løbende) indtægt, som man under dette ophold vil beskatte den pågældende af, er i beskatningsmæssig henseende ens før og efter udløbet af det tidsrum på 6 måneder, som man forlanger, at opholdet her skal have været for at give — hele — opholdet den fastere karakter, som er en forudsætning for den fulde skattepligt. Størstedelen af de heromhandlede personer vil formentlig være lønmodtagere, og såfremt man opretholdt den gældende regel om, at fuld skattepligt først indtræder efter 3-6 måneders ophold, ville det medføre, at der for de første måneder alene blev tale om begrænset skattepligt efter forslaget § 2, hvilket bl. a. ville indebære, at der i reglen ikke blev indrømmet personfradrag ved skatteberegningen, jfr. forslaget § 37. Efter de 3-6 måneders ophold, ville der fremover blive tale om fuld skattepligt med indrømmelse af personfradrag, hvilket ville resultere i en vanskeligt forståelig forskel i beskatningen for den første og den sidste del af opholdet her i landet. De hensyn, der begrunder indrømmelse af personfradrag for den sidste del af opholdet, vil nemlig i disse tilfælde som hovedregel også foreligge under den første del af opholdet, og såfremt den fulde skattepligt fortsat først skulle indtræde efter 3-6 måneders ophold, ville der ofte opstå en direkte interesse for lønmodtagere i at postulere bopæl her i landet, selv om der i virkeligheden alene var tale om et ophold af kortere varighed, for derved at opnå personfradrag ved skatteberegningen.

En konsekvens af forslaget bestemmelse om fuld skattepligt straks fra opholdets begyndelse vil naturligvis tillige være, at den pågældende straks beskattes også af indtægter, der ikke som lønindtægt o. lign. er omfattet af blot begrænset skattepligt. Det synes imidlertid ikke hensigtsmæssigt at have forskellige regler for lønmodtagere og for andre, og også for de sidstnævntes vedkommende medfører forslaget regler således, at samtlige deres indtægter i hele den periode, hvori opholdstilknytningen har bestået, inddrages under beskatning her i landet. Det bemærkes, at såvel i Norge som i Sverige indtræder den fulde skattepligt straks fra begyndelsen af det ophold, der begrunder fuld skattepligt.

Den tidligere nævnte særlige fritagelsesordning for personer, der midlertidigt opholder sig her i landet som turister eller i studiesjemed, har man foreslået opretholdt ved forslaget § 8, stk. 2, dog således at fritagelsen ikke som tidligere er afhængig af finansministerens nærmere bestemmelse, men alene er afhængig af, om de i loven opstillede betingelser er opfyldt. Med hensyn til disse betingelser er der foreslået forskellige mindre ændringer. Således er det skattefrie opholdstidsrum i stedet for som hidtil 12 måneder fastlagt til 365 dage under hensyn til, at skattepligtsperioden efter forslaget er direkte bestemmende for indkomstperioden, jfr. forslaget § 22, stk. 2, sidste pkt. Endvidere er det efter forslaget en betingelse, at den pågældende under opholdet her i landet vedvarende er indkomstskattepligtig til sit hjemland efter reglerne for derboende personer, medens det efter den tidligere bestemmelse var en betingelse, at bopæl i udlandet var bevaret, ligesom det kunne gøres til en betingelse, at der vedvarende svarede indkomstskat af den fulde indkomst til bopælslandet, jfr. herom nærmere finansministeriets bekendtgørelse af 30. april 1948.

Når personer, hvis fulde skattepligt er begrundet i bopæl her i landet, jfr. § 1, nr. 1, opgiver bopælen her og flytter til udlandet, bortfalder skattepligten efter forslaget straks ved fraflytningen. Opgiver sådanne personer ikke bopælen her i landet, men tager de for kortere eller længere tid ophold i udlandet, bevares den fulde skattepligt her, indtil de enten bliver undergivet fuld indkomstskattepligt til fremmed stat eller har opholdt sig i udlandet i 4 år, jfr. bemærkningerne foran til § 1, nr. 1.

Er en persons fulde skattepligt alene begrundet i mindst 6 måneders ophold her i landet, jfr. § 1, nr. 2, bortfalder skattepligten straks ved den pågældendes fraflytning til udlandet. Kortvarige op-